

¹⁶ Αδελφοί, είδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου εἶναι μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. ¹⁷ Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. ¹⁸ εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. ¹⁹ ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. ²⁰ Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ξέρουμε πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αυτό γίνεται μόνο με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό κι εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στον Χριστό κι όχι με την τήρηση του νόμου· γιατί με τα έργα του νόμου δεν θα σωθεί κανένας άνθρωπος. Αν όμως, ζητώντας να σωθούμε από τον Χριστό, βρεθήκαμε να είμαστε κι εμείς ἁμαρτωλοί ὅπως οἱ ἐθνικοί, σημαίνει τάχα πως ο Χριστός οδηγεί στην ἁμαρτία; Όχι βέβαια! Γιατί, αν ὅτι γκρέμισα το ξαναχτίζω, εἶναι σαν να ομολογῶ πως ἔκανα λάθος ὅταν το γκρέμιζα. Κι ἀληθινά, με κριτήριο τον νόμο, ἔχω πεθάνει για τη θρησκεία του νόμου, για να βρω τη ζωὴ κοντὰ στον Θεό. Ἐχω πεθάνει στον σταυρό μαζί με τον Χριστό. Τώρα πια δεν ζω ἐγώ, ἀλλά ζει στο πρόσωπο μου ο Χριστός. Κι ἡ τωρινή σωματική μου ζωὴ εἶναι ζωὴ βασισμένη στην πίστη μου στον Υἱό του Θεοῦ, που με ἀγάπησε και πέθανε ἐκούσια για χάρη μου.

«Ο Κύριος εἶναι ἡ ἀσάλευτος πέτρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀκλονήτως ἐστερεώθη, καὶ τὸ οχυρὸν καταφύγιον μου καὶ ὁ ἐλευθερωτῆς μου. Ο Θεός εἶναι βοηθός μου καὶ θα ἐλπίζω πάντοτε εἰς αὐτόν· Αὐτός εἶναι ὁ ὑπερασπιστής μου καὶ ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ἡ ὁποία ὡς ἄλλο κέρας ἐξασφαλίζει τὴν σωτηρίαν μου. Αὐτός με προστατεύει καὶ τρέχει εἰς ἀντίληψιν μου.» **Ψαλμ. ιζ' στιχ.3**

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή Σ' Λουκά (Θεραπεία τοῦ δαιμονιζομένου τῶν Ταδαρηνῶν)

Ἅγιοι Μαρκיאὸς καὶ Μαρτύριος οἱ νοτάριοι

«Ὅπως εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς φωτιάς να θερμαίνει, του νεροῦ να ποτίζει καὶ του φωτός να φωτίζει, ἔτσι καὶ στη ζωντανή πίστη χαρακτηριστικὸ εἶναι να φανερώνει καλὰ ἔργα.

Δεν ὑπάρχει τίποτε πιο ἀγαπητό στον Θεό ἀπὸ μια ζωὴ ωφέλιμη για ὅλους.

Πίστη χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρή καὶ οἱ δαίμονες πιστεύουν...

Ἡ πίστη, ὅπως καὶ κάθε ἀρετὴ, κατὰ παραχώρηση του Θεοῦ, ὑποβάλλεται σε δοκιμασία ἀπὸ τον ἐχθρό τῆς σωτηρίας μας. Για τίποτε ἄλλο δεν πασχίζει περισσότερο ὁ Διάβολος, ὅσο για να μας ρίξει στην ἄβυσσο τῆς ἀπιστίας. Ὅμως εμείς πρέπει σταθερά να ἐναντιωνόμαστε σ' αὐτόν...»

Στάρετς Σάββας ὁ Παρηγορητής

²⁶ Τω καιρῷ ἐκεῖνω, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ²⁷ ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.²⁸ ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς.²⁹ παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσαν τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.³⁰ ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.³¹ καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.³² Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεπεν αὐτοῖς.³³ ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὄρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημινοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη.³⁴ ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.³⁵ ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἰματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν.³⁶ ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς.³⁷ καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν.³⁸ ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων·³⁹ Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός, καὶ ἀπήλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

«Να προσέχεις ιδιαίτερα τον δαίμονα της ακηδίας (αδιαφορία/τεμπελιά). Μην τον υποτιμάς. Όταν υποτάζει την ψυχή, την ναρκώνει και την παραλύει. Είναι μεγάλος δαίμονας, όταν μπαίνει μέσα στον άνθρωπο, δεν μπαίνει μόνος του, αλλά ακολουθείται από πλήθος άλλων δαιμόνων...»

Ἅγιος Πορφύριος ο Κανσοκαλυβίτης

Εκείνο τον καιρό, καθώς έφτασε ο Ιησούς στην περιοχή των Γαδαρηνών, τον συνάντησε κάποιος άνδρας από την πόλη, που είχε μέσα του δαιμόνια από πολύ καιρό. Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα. Όταν είδε τον Ιησού, έβγαλε μια κραυγή, έπεσε στα πόδια του και του είπε με δυνατή φωνή: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμένα Ιησού, Υιέ του Υψίστου Θεού; Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις». Αυτά τα είπε, γιατί ο Ιησούς είχε διατάζει το δαιμονικό πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Από πολλά χρόνια τον είχε στην εξουσία του, και για να τον συγκρατήσουν τον έδεναν με αλυσίδες και του έβαζαν στα πόδια σιδερένια δεσμὰ. Εκείνος όμως έσπαζε τα δεσμὰ, και το δαιμόνιο τον οδηγούσε στις ερημιές. Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομα σου;» Εκείνος απάντησε: «Λεγεών», γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια. Τα δαιμόνια, λοιπόν, τον παρακαλούσαν να μην τα διατάζει να πάνε στην άβυσσο. Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό, και τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, και τους το επέτρεψε. Βγήκαν, λοιπόν, από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους. Τότε το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη. Μόλις οι βοσκοί είδαν τι έγινε, έφυγαν και το είπαν στην πόλη και στην ύπαιθρο. Βγήκαν οι άνθρωποι να δουν τι έγινε και ήρθαν κοντά στο Ιησού. Βρήκαν τον άνθρωπο από τον οποίο βγήκαν τα δαιμόνια να κάθεται δίπλα στον Ιησού, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά, και φοβήθηκαν. Όσοι είχαν δει τι είχε γίνει, τους είπαν για το πώς ο δαιμονισμένος σώθηκε. Τότε όλο το πλήθος από τη περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος. Εκείνος μπήκε στο πλοιάριο για να γυρίσει πίσω. Ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια τον παρακαλούσε να τον πάρει μαζί του. Ο Ιησούς όμως του είπε να φύγει, με τα παρακάτω λόγια: «Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ' εμένα ο Θεός». Εκείνος έφυγε διαλαλώντας σ' όλη την πόλη όσα έκανε σ' αυτόν ο Ιησούς.